

Княжий Белз вас, друзі, вітає,
Гарно час у себе провести бажає.
Вулицями міста пройдіть,
Дух історії вдихніть.

При в'їзді вас зустрічає статуя Вінцента святого,
Засновника ордену Лазаристів, капелана молодого.
Правицею він лампу над містом піднімає,
А ліва злегка опирає.

Минаємо цю статую ми справа,
Попереду чекає подорож цікава.
На мості помилуйтеся панорамою міста,
Бо далі буде немаленька відстань.

На роздоріжжі звертаємо ліворуч,
Йдемо до вежі шестикутної праворуч.
Потому повертаємо наліво
І прямо вирушаємо сміливо.

Попереду костел – це Крижановського творіння,
У ньому молилось не одне покоління.
За ним – каплиця святого Валентина,
Прикрашена скульптурами Франциска й Домініка.

Ці святі — засновники орденів монашів,
Відповідно Францисканців і Домініканців.
Поширили вони на вервиці молитву
Та розбудували європейську освіту.

Між скульптурами у центрі
Збережений барельєф один,
Тут зображені особи
Серед них є Святий Валентин.

Поруч біля церкви ростуть каштани,

Далі видно вежу, як між ними станеш.
Шестикутна, цегляна, дахівкою вкрита.
Ходімо до неї, щоб все роздивитись.

Вік цієї вежі вартий поваги,
На герб угорі звернемо увагу.
Вежа ця Аріанською зветься,
Красуня-князівна вам з гербу посміхнеться.

Тепер прямуємо через площу України,
Праворуч крамниця, старого будинку стіни.
Прямо ідемо повз міністадіон,
Квест наш теж як справжній мінімарафон!

На роздоріжжі алейка невелика,
Там стела стоїть посередині скверика.
Це пам'ятний знак депортованим міщанам,
Вже років белзьким душевним ранам.

Віддавши шану тим страшним часам,
Рушаємо вперед, туди потрібно нам,
Де біля великого будинку з колонами
Підемо вправо вулицею, де дім із балконами.

Рушаємо прямо на захід сміливо,
Ліворуч бачимо воїна, що став на

Схилив він голову над воїнів могилами,
Що від фашистської навали боронили.

Продовжуємо далі наш похід,
Прямої дороги дотримуватися вам слід.
Ліворуч видніється церква старовинна,
Дерев'яної архітектури давня перлина.

Позаду церкви скульптура цікава,
Зображена тут Богородиця ласкава.
Непорочна Діва ногами попирає,
Всю земну від зла захищає.

Поряд ще скульптура є одна,
Оригінальністю своєю приваблює вона:
Ісус Христос сумно споглядає,
Людяч своє серце відкриває.

Знову на кам'яну стежку виходимо,
Повз цегляну каплицю проходимо.
Праворуч бачимо могили стрільців,
Про це свідчить знак гранітний і напис на нім

Про відважних вояків ми згадаємо,
І далі стежкою квесту рушаємо.
Виходимо на дорогу, де їздять машини
І ідемо ліворуч до міста центральної частини.

Не лякайтесь – треба довго йти,
Щоб до чергового пункту прийти.
Біля руйн величних монастиря
Красується скульптура ще одна.

На п'єдесталі статуя Богородиці,
Два поклоняються цариці.
Риза на Діві голуба,
За весь світ молиться вона.

Далі ідемо, минаючи руйни,
І праворуч бачимо костелу стіни.
Колись тут жили сестри домініканки,
Що Всевишньому служити дали обіцянку.

Костел зверху мозаїка прикрашає,
Святий на людей споглядає.
Тут використано 400 кольорів,
Мову віднімає від надлишку почуттів!

На фронтоні нарахуємо скульптури,
Це святі, що сприяли розвитку культури.
На них ви побачите різні знаки,
За якими можна святих упізнати.

На першому ярусі від входу зліва —
Скульптура святої Розалії мрійлива.
Була це дівчина з Палермо молода,
Що усамітнилася в печері і жила в ім'я Христа.

Розалія офіційно черницею не була,
Тому у світській одяг вбрана тут вона.
 та хрест у руках тримає,
Босою ногою по землі ступає.